

MEISJESLEVEN

CHRISTELIJK TIJDSCHRIFT
VOOR ONZE
VROUWELIJKE JEUGD.

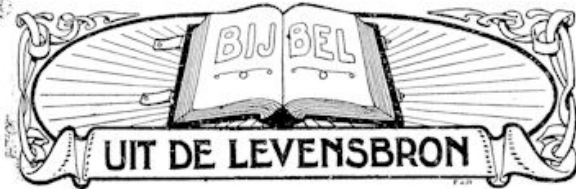

ONDER REDACTIE VAN J. M. WESTERBRINK—WIRTZ EN P. KEUNING

MET MEDEWERKING VAN DE DAMES: H. S. S. KUYPER, J. H. KUYPER, J. L. F. DE LIEFDE, H. W. VAN MARLE, A. E. A. MONGERS, H. RIEMENS, MARION VEREN, EN DE HEEREN: DR. A. DUPONT, C. A. KEUNING, C. SMEENK, DR. J. VAN DER VALK

Redactie-Adres: P. KEUNING te NIJVERDAL ✿ ✿ ✿ ✿ Uitgever: E. J. BOSCH Jbzn. te BAARN

Versijnt den 1^{en} en 15^{en} van iedere maand. Abonnementsprijs f 1.75 per half jaar. Men verbindt zich voor een geheelen jaargang.

INDIEN DE HEERE WIL.

Welaan nu gij die daar zegt: Wij zullen heden of morgen naar zulk eene stad reizen, en aldaar een jaar doorbrengen, en koopmanschap drijven en winst doen,

gij die niet weet wat morgen geschieden zal; want hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt en daarna verdwijnt.

In plaats dat gij zoudt zeggen: Indien de Heere wil en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen.

Jac. 4 : 13—15.

De apostel gispt streng het elkaar oordeelen. Wie zijn broeder oordeelt, zoo zegt hij, spreekt swalijk van de wet en oordeelt de wet; die is geen vader der wet, maar een rechter.

Eén éénig Wetgever is het, die behouden kan en verderven, maar het oordeelen voegt geen mensch.

Wie zijn wij, dat wij anderen oordeelen zouden? Wij zijn nietig en wij weten niet; ons leven is kort, en damp gelijk, die gezien wordt, ja, maar om straks te verdwijnen.

Wij moeten ons dus maar niet aanstellen, alsof wij zoo hoog waren, dat wij wel op den rechter-

stoel zouden mogen plaats nemen. Het elkaandoordeelen wordt hier dus in oorzakelijk verband gebracht met 's menschen hoogheid.

Ja, wij denken zoo hoog van ons-zelf. Wat zullen we wel niet doen? Wij zullen naar zulk een stad reizen en koopmanschap drijven en winst maken. Wij zullen ons een Babel bouwen en wij zullen ons een naam maken. Wij willen beroemd worden en geëerd.

Zóó dwaas zijn wij, dat wij doen, alsof we maar zoo eens even over een jaar te beschikken hadden.

Of is het niet zoo?

We staan nu weder aan den ingang van een nieuw jaar en vraag het u-zelf maar eens af, of ge niet reeds aan 't plannen-maken gegaan zijt; of ge niet reeds gedacht hebt: Wij zullen.....

Vraag u-zelf eens af, of ge niet menigmaal doet, alsof gij over dagen en jaren te beschikken hadt, buiten God om.

Ha, ha, wij machtige, groote menschen! Daar komt de dood; ons leven is een damp.

Handel doen? We liggen in één oogenblik neer bij onze koopwaar. Winst maken? Een ander strijkt onze winst op. Naar een stad reizen? 't Reiskleed wordt uitgetrokken en wij liggen neer in onze doodskleederen. Plannen maken? God blaast er in en ze zijn minder dan niet en ijdelheid.

Wat willen we dan? Wat kunnen wij? Wij zijn machteloos. Wij zijn arme, zwakke schepselen, wij, die meenden te beschikken over een jaar en die van geen dag zeker zijn.

Wat een onzekerheid. Wij mogen, bij de intrede

van 1919 wel zeggen, dat een bange vrees voor de toekomst ons menigmaal besluit.

Wij zijn zoo machteloos en zwak en de tijden zijn boos.

Wat zal de toekomst zijn van land en volk? Wat zal de toekomst zijn van ons-zelf?

Alles wankelt rondom ons; niets is zeker; alles is ongewis.

Wat dan?

Waar zullen we den moed vandaan halen, om een gansch jaar door, als God ons spaart, te leven en te arbeiden?

De apostel wijst ons den weg. Daar is een zekerheid in alle onzekerheid; daar is een Gods vertrouwen, dat ons getroost den weg doet gaan.

Zulk een vast vertrouwen vinden we niet in onze hoogheid, in onze voornaamheid. Wat we ons ook mogen inbeelden, we zijn zwak en klein en nietig. Bij alle voornemens, bij al onze plannen, moet in ons hart de gedachte leven: Indien de Heere wil en wij leven zullen, zoo zullen wij dit of dat doen.

De wil des Heeren bepaalt, hoe het zal zijn met ons leven en lot. 't Zich onderwerpen aan dien wil geeft hoop en vertrouwen en blijde zekerheid.

Als wij eenswillend zijn met Hem, zullen we met blijde hope in 't hart den nieuwen jaarkring intreden. Met Hem zijn wij, zwakken, machtig.

Heel het moeilijke werk, dat we te doen hebben, zullen wij volbrengen in Zijn kracht. 't Leed, dat we door moeten in 1919, helpt Hij ons dragen. De tranen, die we zullen schreien, telt Hij.

Indien de Heere wil en wij leven. Gelukkig, wie bij al zijn werk, bij al zijn plannen, altijd welbewust die voorwaarde mag stellen. Hij verschrikt niet, als tegenslag op tegenslag zijn deel wordt; hij acht zich-zelf niet hoog of voornaam, als alles voor den wind gaat. En als wij dan *niet* zullen leven?

Dan nog zullen we zeggen: Indien de Heere wil. Hij bepaalde onze levensduur; wat Hij doet, is goed. Hij blijft ook de vaste grond van ons vertrouwen, als in het nu beginnend jaar de dood tot ons komt. Dan, ja, zullen we de reeds gemaakte plannen niet volvoeren; zal ons werk onvoltooid blijven liggen; zullen we ons moeten bukken in het stof des doods, maar ook dan zullen we ervaren, dat in alle onzekerheid de God van ons vertrouwen de vaste Rots is, waarop we mogen steunen.

Och, laten we dan, waar we staan bij den ingang van een nieuw jaar, alle hoogheid van ons doen. Laten we ons nederig buigen voor den Heere, die allang weet, wat er in 1919 komen zal van al onze plannen en voornemens.

Dat behoeft ons niet lijdelijk te maken. Juist het vertrouwen op Hem geeft ons moed en kracht, om ons werk te doen, om onze plannen te volvoeren.

Onze wankele hoogheid geeft ons die kracht nooit; in ons-zelf is geen vastheid. 't Stille doen van het werk, dat God ons opdroeg, is de voorwaarde voor een rustig en gelukkig leven.

Laat ons dan ook in het nieuwe jaar niet meer een oordeel vellen over broeder en zuster. Laat ons nederig zijn en het oordeelen aan God overlaten.

Hij oordeelt ook ons en wèl mogen we ons-zelf de vraag voorleggen, of wij reeds in het gericht Gods vrijgesproken zijn. Wij, die zwak zijn en niet weten, of we ook den uitgang van 1919 nog zullen meemaken, mogen niet rusten, voor we op die vraag het eenig-goede antwoord gegeven hebben. Maar dan ook gaan we moedig de toekomst tegen. Niet wij zullen beslissen, maar God beslist.

En dan zeggen ook wij:

Die wolken, lucht en winden
Wijst spoor en loop en baan,
Zal ook wel wegen vinden,
Waarlangs mijn voet kan gaan.

K.

VERANDERING.

„Meisjesleven” verschijnt in nieuw gewaad en is grooter geworden. In 't vervolg zal elk nummer, behalve de omslag, 12 pagina's bevatten.

We gaan dus vooruit en zullen in staat zijn, een paar nieuwe rubrieken in te voeren. Nadere mededeelingen zullen dienaangaande nog gedaan worden. De Redactie overlegt nog, wat in de allereerste plaats voor opname in aanmerking komt.

Natuurlijk brengt dit alles voor den uitgever groote kosten mede, kosten, die slechts kunnen gedekt worden, indien „Meisjesleven” er nog vele honderden lezeressen bijkrijgt. Dat kan ook gemakkelijk, als ieder onzer maar eens zijn best wil doen. Er zijn nog heel veel meisjes, die met ons tijdschrift niet kennis maakten. Als nu al onze lezeressen eens aan een meisje uit hun omgeving een paar nummers ter inzage gaf, zouden we zeker al heel gauw komen, waar we eigenlijk zijn moeten.

Als altijd blijft de Redactie zeer prijs stellen op het inzenden van copie. Hoe meer onze lezeressen met ons meelevens, hoe aangener het ons zal zijn.

De uitgever zal over de vergrooing van ons tijdschrift op een andere plaats in deze aflevering nog wel eenige nadere mededeelingen doen.

K.

